

Darányi János dr.

Vasárnap este az egész Aradváros közönségét mélyen megrendítő, megdöbbentő hír szöszára, hogy D a r á n y i János dr. városi főorvos hirtelen meghalt.

Lehetetlen leírni a fájdalmát, mely e halálozás által Arad közönségének minden rétegét egyaránt sújtja. Oszatlan a részvét, igazi, benső. Alig van a városban ember, ki a megboldogultnak valami jótéteményében ne részesült volna s élete megmentésében ne közönségtől gondozásának, táradozásának. Annak a tisztaságú férfinak, ki ma már maga is halott.

Pénteken a város által megtartott közgazgatási bizottság ülésén még viruló egészséjében vett részt. Előadta jelentését az ő ismert értelmes modorában. Senki se mert volna arra gondolni, hogy három nap múlva koporsóba fektetik, kiterítik.

Mint a város tisztái főorvos jelen volt a sorozáson, hol vasárnap délután is még minden bizonnyal teljesítette funkcióját. S este már halva fektült.

Orvosi vélemény szerint szívveréshűdés érte, a mely ájult állapotban ölte meg. Horá volt szokva a rendes életrendhez s talán ennek köszönhető, hogy hetven éves kora dacára is olyan viruló, egészséges szíve volt. A sorozás közben azonban kértelen volt elárni megszokott, beosztott életrendjétől. Nem jutott hozzá, hogy rendszeresen ebédelt. Három-négy óra felé délután ebédelt csak valami hideg, gyorsan előhozott ebédet s ezt elköltyve sietett vissza a sorozó bizottsághoz, hogy tovább végezze teendőjét. Ilyen módon gyomrát elrontotta, a miről már vasárnap is panaszkodott.

Vasárnap este felé megberetváltatta magát. Heves gyomorhaj kínosza s már ekkor rosszul létről panaszkodott. Elhívatta W e i s z Sándor dr.-t, a ki csakhamar megjelent nála s a boldogult kérelmére gyógyszerrel itte neki. Látna, hogy az öreg ur rossz szívében van, W e i s z a ajánlkozott, hogy egész este mellette maradjon, de a megboldogult kijelentette, hogy ez felesleges. A baj csak múló s már is kezd magát könnyebben érezni. Az orvosság bizonyára véget vet betegségének.

S mire az orvosságot előhozták, halva volt. Este fél 9 óra felé a család sietve rohant W e i s z dr.-hoz, kérve, hogy jöjjen el azonnal, mert a főorvos ur igen rosszul érzi magát.

W e i s z dr. már csak halottat talált. A megboldogult családja körében ült, egyszerre ájulás érte, fájdalmas jaj-szó röpült ki ajakán, feje hátracsuklott s halva volt Szivszélhűdés érte.

Most már koporsóban pihen a megboldogult Vörösmarty-utcai lakásán az emeleten van felállítva a magas ravatal, viaszgyertyákkal s déli növényekkel körülvéve. A gyászterem fekete posztóval van bevonva, egy folyosó is, melyhez fekete szőnyeg jelöli az utat a virágokkal behintett kapujánál. A ház kapuját s a folyosó bejáratát gyász-draperia takarja el.

A jóságos agg úgy néz ki a barna érczokorában, mintha aludnék. Mintha nem is halott lenne, csak aludnék, álmodnék. Az életvidor piros színt halothalványosság váltotta fel, arca kiséssé, szeme az egész változás. Más semmi.

A ravatalt már is sok és díszes koszorú takarja, ezek közt ifj. K é z e m é r k y István nagy koszorúja s a „Chevra Kadischa“ együtésé, melyet a koporsóra helyeztek el. A koporsóra Aradváros köztörvényhatósága, az orvosi kar, számos egyetel és testület, egy magánosok egész serege tesz le halája, emlékezőse jelölést koszorúkat.

A halottas ház a tegnapi nap folyamán valóságos bucsújáróhely volt. A nap minden órájában zúfolásig tömve volt a halottas szoba síró, könyező emberekkel, asszonyokkal, kik a legőszintebb részvéttel s fájdalommal szemlélik utójára a megboldogult jósá os vonását.

Tegnap a kaszinó-egylet, melynek a boldogult tagja volt, kitzte a gyászlobogót, mely a „Fehér Kereszt“-en a több magán épületen is lengett.

Hogy Aradváros közönsége Darányi János dr.-nak mennyit köszönhet, lehetetlen leírni. Betegének valóságos apja volt, a ki csaknem ingyen gyógyított s ha szegény ember kopogtatott nála, nemcsak az orvosi díjat engedte el, hanem gyógyszerket is ingyen, szívesen adott neki. Aládták, imádták érte, köszöretet, közöcsülés, közöcsülés rajongta körül szép, hosszú pályáján.

Mint orvos, kitűnő hírnévének örvendett, kinek a legkomolyabb bajban szenvedő is teljes megnyugvással bízta magát gond-

el ezt egy szavával, egy mozdulattal sem mert érezni, mi veszélyes volna, ha félbeszakítja a nyomorult embernek oly fontos vallomását.

— Ah! bíró ur! — kiáltott föl Crochard egyik kezét a szívére téve. — mikor így hallottam beszélni Chevassath barátomnak, egész vérem fellázadt és azt feleltem neki: „Szerencsétlen, mit ajánlsz te nekem? Én, kövessek el egy gyilkosságot soha inkább meghalnék!“ . . . O csak kaczagott. „Milyen ostoba vagy! — felel ő erre, — ki beszél itt gyilkolásról? . . . egyszerű szerencsétlenségéről van szó. . . különben nem koczkatatás semmi, a dolog nem fog végbemenni Franciaországban . . .“

En azonban folyton visszautasítottam ajánlatát, sőt már el is akartam menni. Ekkor Chevassath megragad egy kőt, kijelentve, hogy most, miután titkát bírom, megteszem a mit tőlem kíván. . . különben! Oly borzasztóan nézett reám e közben hogy szavamra megijedtem és ismét visszamentem.

O azonnal olyan jó kedvű lett, mint azelőtt, és miközben palinkát (öltött) a pohárba, ekezdte nekem magyarázgatni, hogy bolond lennék, ha haboznék, hogy soha életemben nem találok jobb alkalmat, hogy egy csapással megállítsam a szerencsémét, hogy a dolog minden bizonyon sikerüljön, hogy akkor töképezeim lesznek és hintóm, mint neki, szép ruháim és minden este mostaniból hasonló ebédjéim.

Chevassath annyit beszélt, míg végre egészen elkábultam, és a sok arany, amit szemem előtt villogtatott, fejembe ment, azután folyton hadonászott a kézevel, úgy, hogy én, már nem tudva mit cselekedjem és mit beszéljek, felkeltem, és nagy csapást mérve öklömmel az asztalra, felkiáltottam: „Embered vagyok!“

Meglehet, hogy ez az egész jelenet sohasem létezett, csak a Crochard, alias Bagnolet képzelgetésében, Dani mégis összerakódott takarója alatt, megmondva azt, hogy az a két nyomorult félig ittasan alkudt meg a halálát.

Leflooch pedig oly gőrosösen szorította az ágy végét vas kezeivel, hogy az csak úgy rosogett. Tiltan azt álmodta, hogy kezében tartja imádot hadnagyának gyilkosát, és ennek a nyakát szorítja oly kegyetlenül.

(Folytatása következik.)

sáról és vezetőéről bármikor felvilágosítható, s erre vonatkozólag a választmányul indítványt tehet; minden tag, a mennyiben az egyestlet irányában fennálló kötelezettségeivel hatrálékban nincs, választó és választható; a közgyűléseken szavazati joggal bír, a mit írásban adott megbízás alapján más tag által is gyakorolhat; egy tag azonban 3 szavazattal többet nem képviselhet illetve nem gyakorolhat.

(Vége köv.)

LEGUJABB POSTA.

— A szultán levele Vilmos császárhoz Konstantinápolyból érkezett hírek szerint Ali Nizami basa pénteken Berlinbe utazott. A basa sajtókezelő irt levelet visz a szultántól a német császárhoz melyben a szultán köszöntet mond, hogy Németország Törökország politikáját a keleten támogatásában részesíti és egyben kéri a német császárt, hogy Athénből való visszatértekör Konstantinápolyt szerencsétlenség látogatásával.

— Szociálista tüntetés Mágában. Szombaton éjjel a szociálisták betörték a hági nagyoronyba, levették az orániai nagy zászlót és szociálistikus jelmonddal ellátott vörös zászlót tűztek helyébe. A szociálisták által kitzított zászlót csak nappal vettek észre és rögtön eltávolították. Ez ügyben a bíró vizsgálat megindított.

Az „ARADI KOZLÖNY“.

(Megjelen mindennap.)

Előfizetési feltételei. Melyben házhöz hordva:

Table with subscription rates: Egy évre 12 ft - kr, Fél évre 7 " - " , Negyed évre 3 " - " , Egy hóra 1 " - " .

Vidékre szétküldve: Egy évre 14 ft - kr, Fél évre 7 " - " , Negyed évre 3 " - " , Egy hóra 1 " - " .

Felkérjük egytall lapunk szon előfizetőit, kiknek előfizetése márczius 10 g én lejárt, hogy a z előfizetést mielőbb megtenni szíveskedjenek, nehogy a lap szétküldésében fennakadás álljon be.

Az „Aradi Közlöny“ kiadóhivatala.

NAPTAR.

Calendar table for March: Május 18. Vasuti altizetek bálja a városligeti vendéglőben. Május 19. Az asztalossegdek együletének májálisa a csalai erdőben. Május 20. Sorozás az aradi járásban. Május 26. Az aradi általános munkásbetegseg-egylet-egylet ülése. Május 29. Esküdtészeti tárgyalás a Kis-Gottschalt sajtóporban.

A „Kölcsey Egyesület“ könyvtára (Szabadságtér 1 sz.) a közönségnek rendelkezésére áll kedden és szombaton d. u. 3-4 s pénteken 11-12 óra között.

minden lehető állami és közösi kedvezmény, illetve támogatás kieszközöltségük. Az egyesület alakulása. 3. §. Az egyesület megalakult, mil ely legalább 25 tag jelenkezett s az alapszabályok közgyűléseleg megállapítottak; tényleges működését azonban az egyesület csak akkor kezdi meg, ha az alakulása számított folyó év alatt, a jelenkezett tagok közül legalább 25-en, követlenül, vagy az egylet közvetése mellett telket szerettek, s e szerint az építkezések megindítása biztosítva van. Az alakulás 10 évre terjed. A házépítés idejét a választmány ajánlatára a közgyűlés állapítja meg.

4. §. Az egylet tagja lehet minden Aradon lakó állami, törvényhatósági és köztintezeti tisztviselő, a városi közösi iskoláinak alkalmazott polgári és elemi iskolai tanárok és tanítók. A tagok évenként A irt tagsági díjat fizetnek fél éves részletekben, mely az egyesület kiadásainak fedezésére szolgál.

Miután építkezési kölcsön legjobb esetben is csak a tulajdonképeni építkezés költségeinek erejéig, romélhető, a tagoktól megkivánthatik, hogy: a) belépésök alkalmával kötelezettséget vállaljanak arra nézve, hogy telket 1889. évi december 31-ig saját pénzkészletükből vagy személyes hitel alapján szerzeszék; b) a saját nevtükre irt telket az arra építendő házzal együtt, az építkezési költségeket nyújtó pénzintézet javára jelzálogként lekötik; c) mindegyik tag köteles nyilatkozatot adni arra nézve, hogy megengedi, miszerint lakpénze, illetőleg fizetésének azon hányada, mely az építkezési kölcsön törlesztésére igényeltetik, az egyesület által vételessé fel s a hitelező pénzintézetbe beszovalgassák; d) minden tag köteles a közgyűlési és igazoló választmányi azon határozatoknak magát alávetni, melyek az építkezés-és fizetési módokatokra vonatkozólag hozatnak.

Tagság megszűnése. 5. §. 10 éven belül kilépésnek oincs helye; halál esetén azonban a tagság megszűnik. Ez esetben a ház elhalt tisztviselő törvényes örökösének szabad rendelkezése alá esik, de ha az építkezési kölcsön, mint jelzálog fennmarad, a törlesztési részletek pontos fizetése az örökösök által azután sem mulasztható el, mivel különben a hitelező intézet által végrehajtás alá vétethetik.

Az áthelyezés, vagy egyéb okból elköltözött tagok tagsági viszonya 10 éven belül az elköltözés dacára is fennmarad; s az ily tag házának berbeadása iránt azonban azon kikötéssel, hogy a bérbésség az egylet kezébe fizetendő s hogy e mellett a törlesztési részletekhez esetleg még hiányzó részletet fizetésének további lekötése után pótolni fogja, — szabadon rendelkezhetik.

Tagok jogai. 6. §. Minden tagnak jogában áll: a) tetésése szerinti helyen telket szerzeni; b) az egyesület szellemi támogatása megítésében azonban az építkezés az egyesület által korlátozható; c) az egyesület közvetítésével szerzett telket csak az egyesület bejegyzésével adhatja el; d) a felépített házat — az egylet fennállásának tartamán belül — más tisztviselőnek eladhatja, ki azonban ugyanazon viszonyok és kötelezettségek mellett helyébe az egyesület tagjai közé belépni tartozik. Idegen egyéneknek a ház csak a hitelező pénzintézet beleegyezése mellett, avagy a kölcsön teljes kifizetése esetén adható el; e) az egyesület ügyeinek mikénti állá-

karomat. Ehes lehetés, — szól hozzám; most ebédelni megyünk. Tehát először is egy pohár abszinttal kezdjük, azután egyenesen elvezet a legjobb vendéglőbe, ott egy külön szobát kér és felszolgáttatja az ebédet, oh! de minő egy ebéd.

Folyt a nyálam, mikor már csak a menüt hallottam összehálatani. . . . Asztalhoz ülünk és én, mit sem sejtve, nem cseréltem volna fel a helyemet még a papával sem. Es ettem beszéltem, ittam . . . kivált ittam, mert már hosszabb ideig kellett nékülöznom az italt, úgy hogy a végén már kezdtem egy kisé meghatva lenni.

Chevassath a maga részéről teljesen elemében látszott lenni és egy csomót fillentek nekem, hogy szinte megdöglöttem a kaczagástól.

De mihelyt a kává az asztalon állott, a legfinomabb liqueurök és tiz sous szivarok kíséretében, az én magányosom feláll és betolja az ajtó reteszét — mert volt retesz.

Azután velem szemben foglalt helyet, az asztalra könyökölt, és újra kezdé a beszédét: „Most kisikém elég volt a kaczagásból, — beszélgecsünk.“ Az igaz, hogy jó csimborra vagyok, azonban te meg fogod érteni, hogy nem csupán a szép szemédmért vagyok hozzád oly kedves. . . . Szükségem van egy megbízható suhancra és reád számítottam!“

Beszéltszavamra, ő ezt oly furcsa módon mondta, hogy szíriást éreztem a gyomrom táján és kezdtem gyanakodni. Azonban elrejtöttem gondolatomat és azt válaszolom neki; „Nos hát! lássuk, kezd meg, mond el nekem a dolgot.“

— A mint már mondtam neked — kezdé újra — ninosen meg egy fillérem sem félre téve. . . . Csak ha valami szerencsétlenség találna történni egy bizonyos személylyel, a ki, t ismerkegyszerre gazdag lennék. . . . és te is az lennél egy csapással, ha vállalkozol a szerencsétlenség előmozdítására, hogy gyorsabban megtörténjenk.

Mindinkább áthatva a szereptől, mit védelmezési szisztemája rótt rá, a vádolt nagy fájdalmat szinelt, s mi határozottan aljas kifejezést kölcsönzött aróának.

Mindazonáltal bámi undort keltett a bíróban és a durva komédia, ő nem árulta

telen az irányító fontos szolgálatát végezni hívták. Kiterjeszté ezután atyai gondoskodását a közösi élet s a közösi közigazgatás vezetésére és fejlesztésére körül oly fontos szerepre hívatott közösi és közigazgatók anyagi jóléte az jövőjük biztosítására és megteremtésére, a szintén évek hosszú sorát váró jegyzői nyugdíjintézmény.

Miődön pedig az 1880 évi LXV t-cikkkel Szörény vármegyének Kraasóhoz való csatolása kimondatott, ennek keresztöltvitele s az egyesített vármegyék szervezése körül kifejtett tevékenysége és bámulatos szervező képessége neki vármegyénkben örökké fennálló emlékszoport emele, melyre fénylő, arany betűkkel e szavak vésvek: „a kornak megfelelő közigazgatás alaptervéje.“

Emlékezésedem szük keretében nem említhetem már itten fel egyenként az ezután következett időkben szomorú csalálozása napjaink e vármegye jólétének emelése s a közigazgatás fejlesztése körül teremtő ereje és vármegyénket valóban szerető lelke egész melegelet tett intézkedéseivel és alkotásaival szerzett elévülhetetlen érdemeiről; ezek közgyűlési évkönyveibenben 1860-1886-ig lángoló betűkkel feljegyzések Emesz érdemek és e feletti hálás emlékeink siveinkben mélyen bevésvök.

Kraasó-Szörény vármegye örökké hálás közönsége azonban 1886. évi október 27-én tartott rendes ózi közgyűlésében határozatilag kimondá, hogy a nagy néhai iránt tartozó hálás emléket az utókornak hirdetésül, külső jelekkel is megörökíti és megbizá a megye alispánját, hogy a nagy néhai életnagyságu kézképet a tanácskozási terem számára szerezze. A volt alispán néhaiak nem méltó utódja a vármegye közönsége eme megbizásának saját hálás érzelmeitől is vezéreltetve készséggel felele meg s ime tekintetes törvényhatósági bizottság a nagy néhai aróképe ott osleg, nézettek nem vonásait mintegy megelevenedő dícső díszíték, nézettek meg mindig szép, férfias, merész, nemes tekintetű, melylyel még mindig büvis hatást gyakorol mindnyájunkra, s melyből kiolvassuk most is irántunk érzelt ószinte atyai szeretetét.

Hálánk fordul feléd, hálánk elévülhetetlen érdemeidért e vármegye újjáalkotásáért és a haza körüli szolgálataidért. Legyen áldott emléke, „elköl“özött mint embor, de szellemed állandó vezérül a miénk, e vármegyéd marad végiglen; e vármegyéd, mely neved és dícsőségod szent örökség gyanánt bírja.“

Az aradi tisztviselők házépítő egyesületének alapszabály-tervezete.

Az egyesület czíme, székhelye és pecsétje. 1. §. Az egyesület czíme: „Házépítő tisztviselők egyesülete.“ Székhelye: Arad. Pecsétje: Házépítő tisztviselők egyesülete Aradon.

Az egyesület czélja. 2. §. Az egyesület czélja: a) a mennyiben lehetséges, a tagok részére előnyös feltételek mellett s lehetőleg egy telepen háztelkek szerveztessenek; b) az egyleti tagoknak építkezési költségek fedezésére az egylet erkölcsi támogatása mellett — azonban az egyetemleges vagyoni kötelezettség kizárásával — a törlesztési részletek fizetésének közvetítése útján előnyös kölcsön szerveztessenek; c) a lényegében azonos tervek alapján történő tömegesebb építkezés lehető olcsóvá tételessék; d) a tagok, illetve a telep számára

„Mihthogy ez így van, — szól hozzám, — meg fogod látni, mi egy jó barát. . . .“

Meg kell jegyezmem, hogy ezalatt a bérkocsi folyton tovább haladt és ekkor már a faubourg Antoine-ba voltunk.

Az én Chevassath barátom felemeli a föggönyt, hogy az utcára nézzen, és megpillantva egy férfi ruharkátrát, megparancsolja a kocsisnak, hogy álljon meg.

A kocsis úgy tett, a hogy meg lett neki parancsolva, ekkor Chevassath azt mondja nekem: „Jér öregem, azzal kezdjük, hogy tisztossegés ruhát adunk a testre.“

Leszállunk és ő csakágyan vesz nekem egy inget, nadrágot, fölötött és mindent a mi még hozzátartozik. . . . Mindjárt a közelben volt egy cipész és egy kalapos, a hol egy oziamat és egy selyem kalapot vesz nekem. . . . Tovább megpillant egy órázletet. Az puff neki! megajándékoz egy szép aranyórával, a mi még most is meg van nekem, de a mit elvettem tőlem a börtönrodában, mikor a hüvisre tettem. Az egész belekerült ötszáz frankjába mint semmi, sőt mi több, még nyolcvan frankkal megajándékozott, hogy az urat játszhassam.

Teringettét, nem lehet kérdezni, hogy megköszöntem-e neki, mikor ismét a bérkocsiban ültünk. . . . Oly nyomor után, mint a milyenből én éppen kikertültem, ismét ózifrán járnai, az ugyancsak emeli az erkölcsi büszkeségét. . . . A tiszbe mentem volna Chevassathért. Fajdalom nem örvendtem volna annyira, ha sejtettem volna, hogy mennyibe fog nekem mindez kerülni, mert én, először. . . .“

— Oh! kiméjlen meg a megjegyzéseitől! . . . szakítá félbe a bíró. . . .“

Crochard csodálkozással vallotta be magának, hogy minden, a mi a saját személyére vonatkozott, csak közepes sikert aratott.

Egy grimasz árulta el csalódását és gyorsabban folytató: — Ez az egész bevásárlás sok időt igényelt, úgy hogy már hat óra volt és már teljesen beesteledett, mikor Vincennes-re érkeztünk. . . .“

Egy kis távolsgában a vártól Chevassath megállítatta a bérkocsit, kibizta a kocsisat és visszaküldi, azután megragadja a

zása alá. Annyi pacziense volt, hogy alig győzte őket bejárni. S ezek közt a legtöbb szegény, vagyontalan, kiket ingyen emberbaráti szereléből gyógyított.

Ha valaki segélyért fordult hozzá, pénzrel is szívesen kiegészítette mindenkor. Magánkórházat állított fel, melyben ingyen gyógyított s a melyben csaknem egész vágyonát beleoldta. Emberbaráti, közhásznu mtködeésért O fűlcsge ét évvel ezelőtt a Ferenoz József-rend lovagkeresztjével tün-tette ki.

D a r á n y i dr. legutóbb Arad szab. kir. város tisztái főorvosa volt, orvosa számtalan egyletnek, társulatnak, ugy a színháznak is, melynek tagjait mindenképen segélyezte. Tagja volt Aradváros köztörvényhatósági bizottságának is, melynek mtködeésében szintén élénk részt vett.

Mint magánember a legboldogabb család életét élte. Neje, gyermekei szeretettel vették körül a jó, gondos, szerető apát.

Az utóbbi időben az volt a megboldogultnak időaja, hogy ha a 70-ik élet éri, visszavonul s csupán szegényeinek él, kiket miundadiz, míg az Ur el nem szólitja az élok sorából, ingyen díjtalanul gyógyít. A végzet azonban nem engedte, hogy nemes gondolkodásra mutató tervét bevált-hassza. Meghalt, éppen a hetvenedik évében. Temetése e hó 14-én, k o d e n délután 5 órakor fog végbemenni a Vörösmarty-utca 2. számú házából.

Nyugodjék békében a drága halott adjon neki a Mindenható csendes pihenést. Mélyen sajótt családja pedig leljen némi vigaszt abban az általános részvétben, mely a közönség minden rétegében oly imponans módon talál nyilvánulást. . . .“

D a r á n y i János dr. Arad város főorvosa született 1810. jul. 6-án Andornakon Borsodmegyében, Egeről egy órányira. Tudorá avatottt Pesten 1845. június 22-én. A szabadságharozban eleinte a 49-ik zászlóalj főorvosa, Budavár bevételkor: osztályos főorvos, utóljára a komáromi összes kórházak igazgató főorvosa volt egész a vár átadásáig. A szabadságharoz befejeztével Balassa János tanár és világnírnó mtkö mellett tanszéki-s gédként működött és itt vette meg nevezetességének alapját. Ezen minőségben három évet töltött Pesten, miglen 1858-ban Arad város főorvosa lett.

Mint orvos és mint ember egyaránt népszerű volt és mint mtkö méltán örvendett messzeterjedő hírnévének, mert részint bölcsönysága, rendkívüli ügyessége, részint pedig csüggedést nem ismerő bátorsága és öntudatlan alapuló határozottsága oly sikeres eredményeztek, melyek a szakértőket épügy meglepték, mint a laikusokat.

A magyar orvosok és természetvizsgálók Ezerben tartott 12-ik országgyűlésén érekezett az általa, a hazában a második sikereren vezetett pefeszéskülmő kiirtásáról.

A 14-ik aradi nagygyűlésen, melynek egyik titkára volt, a képző (plastikus) műtétokről értekezett, bemutatván a potahányal általa végzett sikeres bórplastika egy esetét, csont elferdülés miatt végzett plastikus mtkö sikeres esetét is végre légszömetszés által megmentett fiút.

A Herkules (ürdőben tartott 16-ik, nagygyűlésen az általa sikerrel mtkött tökéletes központi gátrepedésről értekezett. Mind a három értekezése az illető évkönyvekben is megjelent.

1860-ban a városi főorvisi hivatal viselése mellett a megyei kórház igazgató főorvosa volt és 1861-től egész 1881. márczius végéig, tehát husz éven át az általa alapított és nevével nevezett magánkórházat mint igazgató tulajdonos vezette.

Ezen két évtizeden át gyakorolt orvosi mtködeése nemcsak azért képez fényes korszakot pályáján, mert sok valóságos esetben meglepő sikert mutatott fel, hanem azért is, mivel humanisztikus irányja, önzetlen törekvése, hogy a vagyontalan néposztálynak nyújtson segélyt és a közegészségügyet előmozdítsa, leginkább itt és ezen időben érvényesült. Ez emberbaráti mtködeésnek még egy más, nem kevésbé fényes lapja is van és az azon körülmény, hogy a szenvedő emberiség ügyét gyakran jelentékeny anyagi áldozattal mozdította elő, kórházában valóságos tanodát állított fiatal orvosok számára, kiket töle telhetőleg mindennel ellátott, csakhogy nyugodtan élhessenek nemes feladatuknak és megszerzhessék mindazt, mit nehez pályájuk tölték megkövetelt.

A halálozásról a család a következő gyászjelentést bocsátotta ki: —

Óz Darányi Jánosné született Hoffmann Lujza saját, valamint gyermekei Ilona, férjezett dr. Robitsek Agost és János, veje dr. Robitsek Agost és unokája Robitsek Kálmán, egy számos rokoni és barátai nevében szomorodott szívvel tudatja (orróu szeretett férje, illetőleg atya, após és nagyatyja dr. D a r á n y i J á n o s. Arad szab. kir. város tisztái főorvosa s a Ferenoz József-rend lovagjának stb stb, folyó hó 12-én, életének 70-ik és boldog házasságának 21-ik évében, rövid szenvedés után történt gyászos ohnyját. A boldogult hull tetemei folyó hó 14-én, délután 5 órakor fognak Vörösmarty-utca 2. számú házából a római kátholikus temetőben lévő családi sírkertben (rók nyugalomra helyeztetni — Az engesztelő szent misék áldozat folyó hó 15-én, délelőtt 10 órakor fog a főt Minorita-utak tempómban az egék Urának bemutatattani. Béka poraira! Áldás emlékére! Arad, 1889 május 13-án.

Aradváros törvényhatóságának gyászjelentése így hangzik: —

Arad szab. kir. város törvényhatóságának tisztikara mély megilletődéssel tudatja szeretett kartársának, a nemes szívű emberbarátának, a szegények nagyilek gyamolítójának D a r á n y i J á n o s orvostudor-

